

TT 21 In het begun

1 In het be - gun lag de èer - de ver - leu - ren,
in het be - gun doe 't nog duus - ter was;
God zee zien woord en het locht weur ge - bo - ren,
't locht dat van - -daog oe - ze dag nog is.

1. In het begun lag de èerde verleuren,
in het begun doe 't nog duuster was;
God zee zien woord en het locht weur geboren,
't locht dat vandaog oeze dag nog is.
2. In het begun bint de wolken en lochten,
in het begun is de hemel ontstaon.
God zee zien woord en het water dat vluchtte:
zo bracht Hij scheiding en ruimte an.
3. In het begun doe de èerde is kommen,
in begun, oet het diepst van de zee.
In het begun kwam het gres en de bommen,
bluiden de bloemen en weidde het vee.
4. In het begun bint de steerens gaon braanden
in het begun kwam de zun en de maon.
Boven het laand en de zee en de straanden
wiest zij oes pad en een tied um te gaon.
5. In het begun kwammen de vogels an vleugen,
in het begun weur heur lied al heurd.
Vissen in 't water, wat leeft op het dreuge;
God meuk de dieren krek zoas 't heurt.
6. In het begun reup God mèenschen tot leven,
in het begun was het woord in heur mond.
Wat was het mooi om op èerde te leven,
Wat was God blied dat de wèrld bestun.

oorspr. tekst: H. Lam
melodie: W. ter Burg
umzet deur: A. Mulder